

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/12/2016
Identifikačné číslo spisu:	5707206750
Dátum vydania rozhodnutia:	14.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5707206750.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Q., so sídlom S., zastúpenej JUDr. Ivetou Ďurčatovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Martine, Kollárova 35, proti žalovanému Q., bývajúcemu v I., o zaplatenie 2 164,51 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10 C 260/2007, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2015 sp. zn. 8 Co 72/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin rozsudkom z 30. mája 2013 č. k. 10 C 260/2007 - 383 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 28. februára 2014 sp. zn. 8 Co 565/2013 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 485,40 eur s 9,5 %-ným úrokom z omeškania ročne do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetom konania bolo zaplatenie ceny diela - dodávka a montáž plastových okien.

2. Okresný súd Martin uznesením z 30. apríla 2014 č. k. 10 C 260/2007 - 432, v poradí prvým výrokom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy prvoinštančného konania 466,31 eur, pozostávajúce zo súdneho poplatku za návrh 25,97 eur, trov znaleckého dokazovania 40 eur a trov právneho zastúpenia 400, 34 eur, na účet právnej zástupkyne žalobkyne. Zároveň, v poradí druhým výrokom, ho zaviazal zaplatiť žalobkyni trovy odvolacieho konania 95,02 eur, na účet jej právnej zástupkyne. Žalobkyni v poradí tretím výrokom uložil zaplatiť na účet Okresného súdu Martin trovy štátu 65,58 eur a v poradí štvrtým výrokom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Martin trovy štátu 98,37 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania zohľadnil čiastočný úspech žalobkyne v konaní (§ 142 ods. 2 O. s. p.), pri určení výšky jedného úkonu právnej služby vychádzal z ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a o náhrade trov štátu rozhodol v súlade s § 148 ods. 1 O. s. p.

3. Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne uznesením z 27. februára 2015 sp. zn. 8 Co 72/2015 uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť Slovenskej republike trovy konania 98,37 eur na účet Okresného súdu Martin ponechal nedotknutý. Uznesenie okresného súdu v ostatných výrokoch potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

4. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala rozhodnutia súdov nižších inštancií zrušiť a spor vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Mala za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení sporu (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), keď odvolací súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania neaplikoval § 142 ods. 3 O. s. p.

5. Žalovaný sa k dovolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok; ďalej len „C. s. p.“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ O. s. p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb.), dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované a preto prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

8. Dovolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O. s. p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalecovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu, vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

9. Keďže v prejednávanej veci je dovolaním žalobkyne napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v § 239 ods. 3 O. s. p. ako rozhodnutia, proti ktorým nie je dovolanie prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobkyne z § 239 O. s. p. vyvodit' nemožno. Dovolanie by bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydanie predchádzalo trpelo niektorou z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Dovolací súd existenciu takejto vady nezistil a žalobkyňa uvedené ani netvrdila.

10. Dovolatel'ka namietala neprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. O neprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby boli tvrdenia dovolateľky o existencii tohto dovolacieho dôvodu opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p.

11. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodit' z § 239 O. s. p. a ani z § 237 ods. 1 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto

dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.